

højtærede Justitsminister, ikke kunne veje op derimod. Det er ligeledes interessant at læse, hvorledes Professor Høffding forklarer, at hvor Brudet paa Retsordenen, hvad der saare ofte er Tilfældet, udspringer af legemlig og aandelig Forkommenhed, vil der kunne udrettes meget ved, at Individet maaske for første Gang i sit Liv kommer til at staa over for Mennesker, som det føler, det kan have fuld Tillid til. Der ligger i dette Citat en Opfordring til Staten som straffende Myndighed til at lade denne Myndighed først og fremmest gaa ud paa, at Straffen tillige er opdragende.

Det, det her synes at være magtpaaliggende at faa indført, er jo noget, som vi hidtil ikke have haft i vor Straffelov over for voksne, mandlige Personer. Der siges, at Lovforslaget har mange gode Sider, og at det kun har optaget Forslaget om Indførelse af Prygl for voksne mandlige Individder som en Nødvendighed, nemlig for at ogsaa de gode Ting, som Lovforslaget indeholder, kunne glide igennem. Der er sagt fra en anden Taler her i Tinget, at man kan handle om en Havn eller om Anlægget af en Jernbane her og der, men man kan ikke som Lovgiver forsvare at handle, naar det drejer sig om vigtige Principspørgsmaal. Og det er rigtigt. Det er her i Dag fremført af det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe), at Henvisningerne til England om, at man der endnu har Garrotterstraffen og endnu af og til anvender den, ikke bør være toneangivende for Danmark. At England af og til benytter en Straf, som blev indført for en 40 Aar siden, er intet Motiv for os til nu at indføre denne Straf. Jeg maa derfor tage bestemt Afstand fra, at vi herhjemme nu skulde begynde at lovgive paa en saadan Maade, at vi komme til at staa tilbage for andre mere civiliserede Nationer.

Der er i Professor Høffdings Udtalelser endnu mange Ting, der fortjene at fremdrages, men jeg vil gemme disse Bemærkninger og Citater ligesom en indgaaende Kritik af Forslaget, som det nu foreligger, til tredje Behandling, indtil jeg har hørt den højtærede Justitsminister udtale sig om de Oplysninger, som ere fremkomne fra min ærede Partifælle for Københavns 10de Valgkreds. Det vil nemlig afhænge af den højtærede Justitsministers Udtalelser om disse Oplysninger, hvorvidt jeg i det hele taget finder det nødvendigt at fortsætte mit Foredrag angaaende denne Sag.

Sabroe: Det ærede Medlem for Faksekredsen (Anton Jensen), der i Eftermiddag havde Ordet for en kort Bemærkning, vilde oplyse det høje Ting om, at jeg havde Uret i mine Udtalelser vedrørende det Forslag, der foreligger, og han søgte saa nærmere at paavise det. Men det forekommer mig unægtelig, at det ærede Medlem, der har været Medlem af det om Sagen nedsatte Udvalg, for sin egen Skyld og for sin Værdigheds Skyld som Rigsdagsmand og Udvalgsmedlem helst maatte have tiet stille, naar han ikke havde andet at sige. Thi det ærede Medlem, som vilde paastaa, at man her afskaffede Legemsstraf for Børn, maatte vide, at man netop i det foreliggende Lovforslag har fastslaaet, at Legemsstraf skal idømmes Børn. Thi jeg regner en ung Mand paa 15—16 Aar for at være Barn endnu. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem gør i saa Henseende, men jeg tror, at Flertallet i dette høje Ting vil give mig Ret i, at en Dreng paa 15—16—17 Aar endnu er et Barn, og det saa meget mere, som de unge Mennesker paa 15—16—17 Aar, som maaske ville komme ind under denne Lov, i Reglen ville være udgaaede fra Hjem, hvor de have faaet en tarvelig Opdragelse, og hvis aandelige Udvikling derfor er en saadan, at de ikke staa fuldt Maal med andre i samme Alder. Det ærede Medlem, der er Skolelærer, argumenterede altsaa ud fra et ganske falskt Synspunkt, et i høj Grad uforstaaeligt Standpunkt, naar han til Motivering af Legemsstraffen, som nu skal indføres for Personer mellem 15 og 55 Aar, vil hævde, at Børn ikke fremtidig ville faa Prygl. Den bestaaende Ordning er ikke den, at Børn skulde have Straf, men at de kunne blive idømte den.

Jeg har tidligere, ligesom andre ærede Medlemmer, deriblandt det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) og det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at der blandt vore Kriminalister og Dommere er foregaaet en overordentlig heldig Udvikling i human Retning, en Udvikling, der har medført, at man kun i meget faa Tilfælde idømmer unge Mennesker og Børn Legemsstraf, fordi Erfaringen godtgør, at Legemsstraffen i Stedet for at forbedre i Virkeligheden forraaer de vedkommende Børn. Jeg har gjort opmærksom paa, at naar man endnu idømmer Legemsstraffe og Rotting her i Københavns Kriminalret, er en af Grundene den, at man savner Anstalter, hvor man kan anbringe disse unge Mennesker, og det er, synes mig, i